

"DO NOT DESTROY" — WHEN IS IT ALLOWED?

Why is it forbidden to cut down a fruit tree, but permitted to burn clothing?

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT SHOFTIM

Jewish Insights is made possible by:
Rabbi Yossi and Yael Michelashvili

לזכות
החתן הרה"ת ר' ישראל ארי'ה ליב שי'
קסלמן
והכלה המהוללה מרת שיינא מרים תחי'
קעלער
לרגל נישואיהם בשעתומ"צ ד' אלול ה'תשפ"ה

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org
To download this complimentary class, visit www.JewishInsights.org

The Shluchim Office

Director | Rabbi Gedalya Shemtov
Development | Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zusha Greenberg

English

Translation and editing | Rabbi Mendel Super
Proofreading | Rabbi Shneur Itzinger

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

French

Translation and editing | Rabbi Yahir Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout

Berel Marozov

Website

Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration

Levi Shemtov

Advisory Committee

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South Africa
Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel
Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas
Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil
Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel
Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio
Rabbi Shmuel Freedman - Bahia Blanca, Argentina
Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret, Israel
Rabbi Chaim Drukman - Lucerne, Switzerland

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

© Published and Copyright 2025 by
Shluchim Office International

Contents

A. The Prohibition of Waste.....1

The Torah commands that when going out to war, one must refrain from destroying trees around the city, for the tree is not the enemy (Source 1). The Sages derived from this that it is not a command limited to trees in wartime, but rather that it is forbidden to destroy any object—Bal Tashchit (Source 2).

In the Holy Temple, Levites served as guards during the night. If a guard was found sleeping at his post, the officer in charge would burn his clothing (Source 3). This raises a question: how was such destruction permitted, given the prohibition of Bal Tashchit?

The Rosh explains that this was not considered a violation of Bal Tashchit because the court had the authority to confiscate property (Source 4). This power of the court is derived from Ezra's warning against anyone who would not attend the national assembly, that their property would be forfeited (Sources 5–6). Yet the commentators ask: even an ownerless object may not be destroyed (Source 7).

Later authorities answer: since the burning of the garment was intended to motivate the guards to fulfill their duty, it is comparable to a person who breaks vessels in his own home to discipline his household, which the Talmud permits (Source 8).

The Rebbe rejects this explanation, since the Alter Rebbe explicitly rules that the prohibition of Bal Tashchit applies even when one breaks vessels for the sake of disciplining the household (Source 9).

B. Why is Fasting Permitted?.....8

When the Alter Rebbe explains the law of Bal Tashchit, he begins by stating that it applies just as one must take care of a person's body (Source 10). The Alter Rebbe links the prohibition of damaging one's body with the prohibition of Bal Tashchit regarding property.

In the laws of bodily harm, the Alter Rebbe rules that it is permitted to fast as an act of repentance, since the suffering serves the benefit of the soul, and is therefore considered good for the person. From this we learn that just as it is permitted to cause suffering to the body when it brings about spiritual improvement, so too with property: if destruction is done for the benefit and refinement of the soul, there is no prohibition of Bal Tashchit, since it serves the person's spiritual good.

In our case, the burning of the guard's clothing was intended for his own benefit, to prompt repentance, regret for the past, and resolve not to repeat it in the future. Since this was for the benefit of his soul, there was no violation of Bal Tashchit.

C. How Could G-d Destroy the Temple?12

The Rebbe asks: since G-d Himself observes the commandments that He gave the Jewish people, how could He allow the nations of the world to destroy the Temple by His command? This seems to contradict the prohibition of Bal Tashchit, as well as the unique prohibition against destroying the Temple. If it was because the people were unworthy of the Temple, it could have been hidden away, as was done with the Tabernacle and its vessels made by Moses, and with the gates built by David (Sources 11-12).

The question is answered based on the Midrash, which teaches that the purpose of the destruction was in order that the Temple would be rebuilt (Source 13). The destruction was therefore not for the sake of ruin, but as preparation for a greater and eternal rebuilding. The act of destruction was thus part of the future process of construction.

Introduction

We sometimes witness controlled demolitions of old buildings, carried out to make room for new and larger construction. It is interesting to discover that this very principle already appears in the Torah.

השיעור לפרשת שופטים

משיחת ערב ראש חודש מנחם-אב,
תורת מנחם ה'תשל"ו חלק ד' עמוד 102
(לקוטי שיחות חלק י"ח, עמוד 465)
ומשיחת שבת פרשת דברים תש"מ,
לקוטי שיחות חלק כ"ט – דברים-שבת חזון
(בתרגום ללשון הקודש)

A. The Prohibition of Wast

Laws of Siege

The Torah reading of Shoftim is the fifth portion in the book of Deuteronomy, and it deals with various commandments and laws.

Among them are: idolatry, the judicial system, appointing a king, identifying true and false prophets, cities of refuge, and the laws of going out to war.

The Torah writes that we should not be afraid to go to war against our enemies, for the Creator of the world stands alongside His children.

Before going out to battle, a specially-appointed priest would strengthen the hearts of the people so they would not fear the battle. Afterwards, those who had recently betrothed a wife, built a house, planted a vineyard, or those who feared the coming battle, were instructed to return home.

When approaching a city to fight against it, peace must first be offered. If the people refuse, it is then permitted to lay siege to the city and wage war.

Finally, the Torah adds two verses about another law, a fundamental principle even outside the context of war:

Source 1 Deuteronomy 20:19-20

Student's
pg. 1

When you besiege a city for many days to wage war against it to capture it, you shall not destroy its trees by wielding an ax against them, for you may eat from them, but you shall not cut them down. Is the tree of the field a man, to go into the siege before you?

However, a tree that you know is not a food tree, you may destroy and cut down, and you shall build bulwarks against the city that makes war with you, until its submission.

כִּי תִצּוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ, לֹא
תִשְׁחִית אֶת עֵצָהּ, לְנִדְחָהּ עָלֶיךָ
גִּרְזֹן – כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ
לֹא תִכְרֹת, כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה לְבָא מִפְּנֵיךָ בְּמִצּוֹר.

רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַה כִּי לֹא עֵץ
מִאֲכָל הוּא – אֹתוֹ תִשְׁחִית
וְכִרְתָּ, וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל הָעִיר
אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה
עַד רִדְתָּהּ.

Rashi

Student's
pg. 1

Is the tree of the field a man. The word “ki” here is understood as [a rhetorical] “perhaps.” “Perhaps the tree in the field is a man, to be included in your siege, and suffer famine and thirst along with the city’s inhabitants? Why must you destroy it?”

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה: הֲרִי
כִּי מְשִׁמֵּשׁ בְּלִשׁוֹן דִּלְמָא,
שָׁמָּה הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה
לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַמָּצוֹר מִפְּנֵי
לְהַתִּיֵּס בְּיָסוּרֵי רָעָב
וְצָמָא כְּאִנְשֵׁי הָעִיר, לָמָּה
תִּשְׁחִיתֶנּוּ?

When you go out to war against a city, you might want to cut down the trees surrounding the besieged city—either to take them as spoils, to use for building a wall or rampart, or to prevent the inhabitants from sustaining themselves with their fruit, escaping under their cover, and resupplying from outside. The Torah tells you that you must not do this. Is the tree of the field a human being, that you should wage war against it? The war must be directed against people, not against nature.

Source 2 Sefer Hachinuch 5029:1

Student's
pg. 1

Under the rubric of this prohibition is a rule against causing any destruction, including burning or tearing clothing, breaking vessels for no purpose, and anything else similar to that.

וְכִמּוֹ כֵּן נִכְנָס תַּחַת זֶה הַלָּא, שֶׁלֹּא
לְעֲשׂוֹת שׁוּם הֶפְסֵד, כְּגוֹן לְשַׂרֵּף, אוֹ
לְקַרֵּעַ בְּגָד אוֹ לְשַׁבֵּר כְּלִי לְבִטּוֹלָה,
וּבְכָל עֲנִיָּנִים אֵלּוּ וּבְכָל כִּיּוּצֵּא בָּם
שִׁיחָה בָּהֶם הַשְׁחָתָה.

Our Sages taught that this is not a commandment limited only to wartime, but something relevant to every person in daily life. We are forbidden to burn or tear clothing for no reason, for we are not allowed to destroy the world of the Creator.

Guarding the Temple

After learning what the commandment of Bal Tashchit entails, we will now study a law concerning the Temple and see if any question arises.

The commandment of guarding the Holy Temple is a positive commandment that requires the Levites and priests to safeguard the Temple site. The guarding was carried out by the priests and Levites in 24 locations and took place throughout the night.

Source 3 Mishnah, Middot 1:1-2

Student's
pg. 2

The priests guarded three areas ... and the Levites guarded 21 areas.

The officer of the Temple Mount used to go around to every watch, with lighted torches before him, and if any guard did not rise at his approach and say to him, "Shalom to you, officer of the Temple Mount," it was obvious that he was asleep. He would then hit him with his rod. He also had permission to burn his clothes. People would say: "What is the noise in the courtyard? It is the cry of a Levite who is being beaten and whose clothes are being burned, because he was asleep at his watch." Rabbi Eliezer ben Yaakov said: once they found my mother's brother asleep, and they burned his clothes.

בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים
שׁוּמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ...
וְהַלְוִיִּם בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד מְקוֹם.

אִישׁ הָרַחֲבִית הָיָה מְחַזֵּר עַל
כָּל מִשְׁמֶר וּמִשְׁמֶר, וְאַבּוּקוֹת
דּוֹלְקִין לְפָנָיו, וְכָל מִשְׁמֶר
שֹׁאֵנֵנוּ עוֹמֵד, אוֹמֵר לוֹ אִישׁ
הָרַחֲבִית, "שָׁלוֹם עָלֶיךָ".
אִם גָּפַר שֶׁהוּא יָשֵׁן, חוֹבְטוֹ
בְּמַקְלוֹ. וְרִשּׁוֹת הָיָה לוֹ לְשַׂרְף
אֶת כְּסוּתוֹ. וְהֵם אוֹמְרִים, "מָה
קוֹל בְּעֶזְרָה? קוֹל בֶּן לִוִּי לוֹקֶה
וּבְגָדָיו נִשְׂרָפִין, שִׁישֵׁן לוֹ עַל
מִשְׁמָרוֹ". רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
יַעֲקֹב אוֹמֵר, פֶּעַם אַחַת מָצְאוּ
אֶת אָחִי אִמָּא יָשֵׁן, וְשִׂרְפוּ
אֶת כְּסוּתוֹ.

The immediate question that arises is: how could they burn the clothing of the poor guard who fell asleep? Surely this is a violation of the prohibition of Bal Tashchit! Couldn't other penalties have been used instead?

Indeed, the Rosh asks this question, and answers:

Source 4 Rosh, Mishnah, Middot

Student's
pg. 2

Here, there is no concern of violating the prohibition of wanton destruction because the court has rendered it effectively ownerless.

וְאֵין כָּאֵן מְשׁוּם בַּל תַּשְׁחִית,
מְשׁוּם דִּהְפָּקֵר בֵּית דִּין הָיָה
הִפָּקֵר.

What does this concept mean? It means that the court has the authority to declare one of your possessions, or a particular garment of yours, as ownerless. From that moment, it no longer belongs to you. This authority of the court is derived from the Torah itself.

Ezra the Scribe's Penalties

Source 5 Talmud, Gittin 36b

Student's
pg. 2

Rava said: "If the court renders something ownerless, it is ownerless. Rabbi Yitzchak said, 'From where do we derive this law? The verse states: "Whoever does not come by three days according to the counsel of the chiefs and the elders, all his property shall be confiscated, and he shall be separated from the congregation of the exile."'"

רַבָּא אָמַר: הַפֶּקֶר בֵּית דִּין –
הַפֶּקֶר. דָּאֵמַר רַבִּי יִצְחָק: מִנֵּין
שֶׁהַפֶּקֶר בֵּית דִּין – הַפֶּקֶר?
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְכָל אֲשֶׁר לֹא
יָבֹא לְשִׁלּוֹת הַיָּמִים כְּעֶצֶת
הַשָּׂרִים וְהַזְקֵנִים, יִחָרֵם כָּל
רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבְדֵּל מִקְהַל
הַגּוֹלָה."

The Book of Ezra begins with the story of the return to Zion after the Babylonian exile. King Cyrus granted the Jewish exiles permission to return to the Land of Israel and establish Jewish autonomy in the region, even encouraging them to rebuild the Temple.

When Ezra arrived in Jerusalem at the head of a large group of Jews, he found the city in a state of great neglect, both spiritually and materially. He then called for a general assembly, intending to gather all the Jews, organize the community, and plan the reestablishment of the Jewish people in their land and the rebuilding of the Temple.

To ensure that everyone would attend and to emphasize the importance of participation, he threatened that anyone who did not come would have their property confiscated.

Source 6 Ezra 10:7-8

Student's
pg. 3

They issued a proclamation in Judea and Jerusalem to all the people of the community of the exiles to assemble in Jerusalem.

"Whoever does not come by three days according to the counsel of the chiefs and the elders, all his property shall be confiscated, and he shall be separated from the congregation of the exile."

וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה
וּירוּשָׁלַם לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה
לְהִקָּבֵץ יְרוּשָׁלַם:

"וְכָל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא לְשִׁלּוֹת
הַיָּמִים כְּעֶצֶת הַשָּׂרִים
וְהַזְקֵנִים, יִחָרֵם כָּל רְכוּשׁוֹ
וְהוּא יִבְדֵּל מִקְהַל הַגּוֹלָה."

The threat worked: everyone came to the assembly, and Ezra indeed succeeded in his important mission.

The Talmud derives from this for all generations that the court has the authority to declare a person's property ownerless. The Rosh explains that this is the source for permitting the burning of the garment of a guard who fell asleep. Even though it belongs to him, and even though it would normally be a violation of Bal Tashchit, the court still has the power to declare it ownerless.

>> The Rebbe

Student's
pg. 3

The question has been raised: The prohibition of “do not destroy” also applies to ownerless items.

והקשו על זה¹: הרי האיסור של בל תשחית הוא² גם בדבר של הפקר?

Source 7

Devar Avarahm vol. 2, p. 176

Student's
pg. 3

I asked: How does the court rendering something ownerless assuage this concern? Is one allowed to destroy possessions of another person, or ownerless property?

והקשיתי: מה מועיל בזה הפקר בית דין, וכי משחית דבר הפקר או שלו אינו עובר בכל תשחית?

The Rosh indeed explained how it is permitted to remove the garment from the guard's possession without his consent, because this is the power of the court. But how could they burn it? Even ownerless property may not be destroyed! They could have confiscated the garment and donated it to the Temple or to the poor. Why destroy and burn a perfectly good garment?

Destruction for intimidation

>> The Rebbe

Student's
pg. 3

Another explanation is given by later commentators for why it was permitted to burn the garment. Since it was done in order to keep the guards alert, it is comparable to breaking vessels in order to instill fear in the members of one's household.

מובא באחרונים³ תירוץ נוסף, שמכיון שהיה עושה זאת בכדי לזרז את השומרים, הרי זה כמו שמשבר כלים "להטיל אימה על בני ביתי"⁴.

Source 8

Talmud, Shabbat 105b

Student's
pg. 4

Rabbi Shimon ben Elazar says in the name of Chilfa bar Agra, who said in the name of Rabbi Yochanan ben Nuri: One who rends his garments in anger, or who breaks his vessels in anger, or who scatters his money in anger, should be like an idol worshipper in

רבי שמעון בן אלעזר אומר בשם חלפא בר אגרא שאמר משום ר' יוחנן בן נורי: המקרע את בגדיו בחמתו והמשבר את כליו בחמתו,

3. תפא"י כאן. עזרת כהנים ודבר אברהם שם.
4. שבת קה, ב. וראה רמב"ם הל' דעות פ"ב ה"ג.

1. עזרת כהנים כאן. דבר אברהם ח"ב ע' 176. ועוד.
2. שו"ע אדה"ז חו"מ הל' שמירת גוף ונפש סי"ד. וראה במ"מ וצינונים" שם.

Student's
pg. 4

your eyes, for such is the craft of the evil inclination: Today it tells him do this, and tomorrow it tells him do that, until eventually, when he no longer controls himself, it tells him to worship idols and he goes and worships idols. Rabbi Avin said: What verse alludes to this? "There shall not be a strange god within you, and you shall not bow to a foreign god" (Psalms 81:10). What is the strange god that is within a person's body? This is the evil inclination. One may not rend his garments in anger, because in doing so he is deriving pleasure from satisfying the evil inclination.

...It is only necessary to discuss this in a case where one does so to instill fear in the members of his household. In order to show them that he is very angry, he tears and breaks objects even though he is not really that angry. In that case he maintains control of himself and is not in danger of succumbing to the evil inclination.

וְהִמְפֹּזֵר אֶת מְעוֹתָיו בְּחֻמָּתוֹ –
יֵהָא בְּעֵינָיָהּ פְּעוּבָד עֲבוּדָה זָרָה.
שֶׁכֶּךָ אֲמָנָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרָע: הַיּוֹם
אוֹמֵר לוֹ "עֲשֵׂה כָךְ", וּלְמָחָר
אוֹמֵר לוֹ "עֲשֵׂה כָךְ". עַד שֶׁלְּבָסוֹף,
כְּשֶׁאָדָם זֶה אֵינוֹ יָכוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט
עַל יֵצֵרוֹ, אוֹמֵר לוֹ הַיֵּצֵר "עֲבֹד
עֲבוּדָה זָרָה" וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד.

...כְּשֶׁעוֹשֶׂה זֹאת לְהַטִּיל אִימָה
עַל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, וְכִדִּי לְהִרְאוֹתָם
שֶׁהוּא כּוֹעֵס מְאֹד הִרְיָהוּ קוֹרֵעַ
וּמְשַׁבֵּר דְּבָרִים, אָף שֶׁבְּאַמָּת אֵינוֹ
כּוֹעֵס עַד כְּדֵי כָךְ.

The commentators explain that here too, since the entire purpose of burning the clothes is to frighten the other guards so they will not fall asleep, it is permitted.

>> The Rebbe

Student's
pg. 4

However, this answer is problematic. Some authorities, including the Alter Rebbe, maintain that the prohibition of Bal Tashchit applies even when one's intention is to display anger and instill fear in the members of one's household who are not conducting themselves properly.

ותמוה: הרי לפי כמה דעות⁵, וכן פסק
רבינו הזקן - האיסור של בל תשחית
הוא אפילו כאשר "כוונתו כדי
להראות כעס וחימה להטיל אימה על
בני ביתו שאינן נוהגין כשורה?"

5. סמ"ק סקע"ה. חינוך מצוה תקכט. ועוד. וי"ל שגם הרא"ש ס"ל כן. ובזה מתורץ
מה שתמה עליו בעזרת כהנים שם "למה לא תירץ כמו שתירצתי".

Source 9 Shulchan Aruch Harav, Laws Governing Personal Safety and the Preservation of Property, 14

Student's
pg. 5

Just as we must take care of our bodies and not destroy them, damage them, or harm them, so too must we take care of our property and not destroy it, damage it, or harm it.

Anyone who breaks utensils, tears garments, demolishes a building, dams up a spring, destroys food or drink, renders them distasteful, throws away money in a manner causing it to be lost, or ruins any other entity that could benefit people, violates a negative commandment, as reflected by the verse: "Do not destroy its trees."

If the Torah warned against destroying the trees of non-Jews who do battle with Jews, how much more so does the prohibition apply with regard to property belonging to Jews, or even to ownerless property.

This applies even when one's intent is only for educational purposes—when he [demonstrates anger externally in order to] instill a sense of seriousness or fear in household members who are not conducting themselves properly, [while he himself is not actually angry.]

כַּשֵּׁם שֶׁצָרִיךְ לְהִזָּהֵר בְּגוּפוֹ שֶׁלֹּא לְאַבְדּוֹ וְלֹא לְקַלְקֹלוֹ וְלֹא לְהַזִּיקוֹ — כֵּן צָרִיךְ לְהִזָּהֵר בְּמַאֲדוֹ שֶׁלֹּא לְאַבְדּוֹ וְלֹא לְקַלְקֹלוֹ וְלֹא לְהַזִּיקוֹ.

וְכָל הַמְשַׁבֵּר פְּלִים, אוֹ קוֹרֵעַ בְּגָדִים, אוֹ הוֹרֵס בְּנֵינ, אוֹ סוֹתֵם מַעְיָן, אוֹ מְאַבֵּד מְאָכְלוֹת אוֹ מְשָׁקִין, אוֹ מְמַאֲסֵם (אוֹ זוֹרֵק מַעוֹת לְאַבּוּד), וְכֵן הַמְקַלְקֵל שְׂאֵר כָּל דְּבַר הָרְאוּי לְהִנּוּת בּוֹ בְּנֵי אָדָם — עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר "לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה וְגו'".

(וְאִם הִזְהִירָה תוֹרָה עַל שֶׁל נֹכְרִים שֶׁנִּלְחָמִים עִמָּהֶם, קָל וְחִמָּר לְשֶׁל יִשְׂרָאֵל, אוֹ אֶפְלוּ מִשְׁל הַפֶּקֶר).

וְאֶפְלוּ בּוֹנֵתוֹ כְּדִי לְהַרְאוֹת בַּעַס וְחִמָּה, לְהַטִּיל אִימָה עַל בְּנֵי בֵּיתוֹ שֶׁאֵינָן נוֹהֲגִין כְּשׁוֹרָה.

B. Why is Fasting Permitted?

>> The Rebbe

Destruction of body and destruction of property

Student's
pg. 6

To understand this we need to first consider what the Alter Rebbe writes as an introduction to the law that "whoever breaks utensils or tears clothing... transgresses a prohibition, as the verse states, 'Do not destroy.'" The Alter Rebbe writes as follows:

"Just as we must take care of our bodies and not destroy them, damage them, or harm them, so too must we take care of our property and not destroy it, damage it, or harm it."

With the wording of "Just as we must take care of our bodies, so too must we take care of our property," the Alter Rebbe advances the novel theory that these two prohibitions share the same basis.

The Alter Rebbe takes two laws that seemingly have no connection and links them together. He says that just as there is a law forbidding a person from harming their body, so too there is a law forbidding a person from destroying things. The Rebbe learns from this that the Alter Rebbe wants to teach us that the source of both laws is the same. One must not destroy the things that the Creator made in the world. One must not harm the body, and likewise, one must not destroy property.

There is an interesting detail in the law regarding bodily suffering:

ויובן זה בהקדים מה שכתב רבינו
הזקן [בתור הקדמה לדין "כל
המשבר כלים או קורע בגדים...
עובר בלא תעשה שנאמר' לא
תשחית"] וזה לשונו:

כָּשֶׁם שְׁצָרִיךְ לְהִזָּהֵר בְּגוּפוֹ שְׁלֵא
לְאַבְדּוֹ וְלֹא לְקַלְקְלוֹ וְלֹא לְהִזְיקוֹ
- כֵּן צָרִיךְ לְהִזָּהֵר בְּמַאֲדוֹ שְׁלֵא
לְאַבְדּוֹ וְלֹא לְקַלְקְלוֹ וְלֹא לְהִזְיקוֹ.

שבִּלְשׁוֹן זֶה "כֶּשֶׁם שְׁצָרִיךְ
לְהִזָּהֵר בְּגוּפוֹ כֵּן צָרִיךְ לְהִזָּהֵר
בְּמַאֲדוֹ כו" ⁸ - הוּא מַחֲדֵשׁ שְׁשֵׁנִי
אִיסוּרִים אֵלּוּ יֵשׁ לָהֶם גֹּדֵר אֶחָד.

לב, א) ובמסכת ב"ק (צא, ב), ואח"כ ברמב"ם (הל' מלכים פ"ו ה"י), ושו"ע (י"ד)
סוּשְׁמִי"ט)) הוּבָא דִּין בִּלְתַּשְׁחִית בְּמִמוֹנוֹ בְּתוֹר דִּין בִּפְעֻלָּה, וְלֹא עוֹד אֵלֶּא שְׁבִנְמִרָא
(ב"ק שם) מְפֻרָּשׁ שִׁישׁ חִילּוּק בִּינֵיהֶם: "מֵאֵן תֵּנֵא דְשִׁמְעֵת לִי דְאִמֵּר אֵין אָדָם
רְשָׁאִי לְחַבֵּל בְּעֶצְמוֹ אִמֵּר רַבִּי אֲלֵעֲזֹר, שְׁמַעְתִּי שֶׁהִמְקִירָה עַל חֵמֶת... לֹקֵה מִשּׁוֹם
בִּלְתַּשְׁחִית, וְכ"ש גּוּפוֹ. וְדִלְמָא בְּגִדִּים שְׂאֵנִי, דְּפִסִּידָא דִּלְאֵהֲדָר הוּא... זֶה מַעֲלָה
אֲרוּכָה וְזֶה אֵינוֹ מַעֲלָה אֲרוּכָה. אֵלֶּא הָאִי תֵנֵא הוּא דִתְנִיָא... מֵה ת"ל וְכֹפֵר עֲלֵיו
מֵאִשְׁר חֲטָא עַל הַנֶּפֶשׁ שְׁצִיעֵר עֲצָמוֹ מִן חַיִּין, וְהֵלֵא דְבָרִים ק"ו, וְזֶה שֶׁלֹּא צִיעֵר
אֶת עֲצָמוֹ אֵלֶּא מִן חַיִּין נִקְרָא חוּטָא, הַמְצַעֵר עֲצָמוֹ מִכָּל דְּבַר עַל אַחַת כְּמֵה וְכֵמֵה"
(מִהֲנַחָה בִּלְתִּי מוֹגֵה).

7. וְהָרִי יִדּוּעַ גּוּדֵל הַדִּיּוּק בִּלְשׁוֹנוֹ שֶׁל רַבִּינוֹ הַזָּקֵן בְּשׁו"ע, ע"ד הַדִּיּוּק שֶׁל הֶרֶמֶב"ם
(כְּמִדּוּבֵר כְּמ"פ (רֹאה גַם תוֹרִם חֲפ"ב ע' 449 הַעֲרָה 115. וְש"ו)), אֵלֶּא שִׁישְׁנוֹ חִילּוּק
בִּינֵיהֶם שֶׁהֶרֶמֶב"ם כּוֹתֵב רַק אֶת הַהִלְכוֹת (וּרְקָן בְּמִקְוֹמוֹת נְדִירִים כּוֹתֵב גַּם אֶת
הַטַּעֲמִים), כֵּן, שְׁבִכֵּל פֶּעַם צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ אֶת הַבִּיאָוֹר וְהַטַּעֲמִים בּוֹה, מִשְׁא"כ רַבִּינוֹ הַזָּקֵן,
הֵנָּה נוֹסֵף עַל הַשׁו"ע שֶׁל הַבֵּית יוֹסֵף, הַכְּנִיס בְּכוּנוֹה תַחֲלִילָה גִלּוּי גַם אֶת הַטַּעֲמִים לְכָל
הַלֵּכָה (כְּמ"ש בְּנֵי הָרֶבֶךְ הַמְּחַבֵּר בְּהַקְדָּמָתָם). וְבִנְדוּ"ד, יֵשׁ דְּבַר תְּמוּהָ - שְׁמוּסִיף
עֲנִין שֶׁלְכַאוּרָה אֵין עֲלֵיו מְקוֹר, כְּדִלְקֵמֵן בְּהַעֲרָה הַבֹּאֵה (מִהֲנַחָה בִּלְתִּי מוֹגֵה).
8. רֹאה גַם לְקוּ"שׁ הַלֵּי"ד ע' 107 הַעֲרָה 15.
9. אֵף שֶׁלְכַאוּרָה אֵינוֹ מוֹבֵן - שֶׁהָרִי בְּמִקּוֹר הַדְּבָרִים (בְּגִמְרָא בְּמַסְכַּת קִידוּשִׁין

Source 10 Ibid., 4

Student's
pg. 6

A person has no authority at all over his own body: not to strike it, nor to shame it, nor to afflict it with any pain, even by withholding some food or drink—unless this is done as a path of repentance. For such suffering is a benefit to him, to save his soul from destruction; therefore, it is permitted to fast for the sake of repentance, even for one who is [physically] unable to fast.

אין לאדם רשות על גופו כלל להכותו, ולא לכישו, ולא לצערו בשום צער אפלו במניעת איזה מאכל או משקה, אלא אם כן עושה בדרך תשובה, שצער זה טובה היא לו להציל נפשו משחת, ולכן מתר להתענות לתשובה אפלו מי שאינו יכול להתענות.

"Good for them"

>> The Rebbe

Student's
pg. 7

In his Laws Concerning Personal Safety, the Alter Rebbe writes that "it is permitted to fast as an act of repentance," since "this suffering is beneficial for the person, to save their soul." That is, although the benefit (saving his soul) comes about through suffering, it is nevertheless permitted, because this suffering is ultimately for the person's good.

והנה בהלכות נזקי גוף ונפש¹⁰ כתב רבינו הזקן, ש"מותר להתענות לתשובה", כי "צער זה טובה היא לו להציל נפשו כו'", והיינו, שלמרות שהטובה (להציל נפשו) באה מצד הצער, מכל מקום מותר, לפי שצער זה טובה היא לו.

At first glance, why is fasting permitted? After all, it causes suffering to the body, and that is forbidden. Yet in practice, we see the custom to fast. Some fast because of a communal calamity, some fast to atone for sins, and some fast to increase holiness. For example, the Rebbe fasted many times. So much so that his father, Rabbi Levi Yitzchak, repeatedly wrote to him not to fast. It is told that once someone entered the home of the previous Rebbe and saw the Rebbe and discussed matters of Torah learning with him for a while. It was already near sunset when suddenly the Rebbetzin, the Rebbe's mother-in-law, entered and exclaimed: "Enough! How long can one fast!" At that moment, the guest realized that the Rebbe had been fasting since morning.

What is the explanation for this? How is it permitted for a person to afflict their body? The Alter Rebbe explains that because the fast is for the benefit of the person's soul, it is not considered suffering.

It is similar to a person who exercises or follows a specific diet for health. Although at the moment it may seem difficult or even painful, everyone understands that it is good for the person and will improve their health.

Student's
pg. 7

As noted, the prohibition of Bal Tashchit shares the same basis as the prohibition against causing harm to one's body. It therefore follows that when a person destroys something for the benefit of someone under their authority, as in our case, where the benefit to the guard not falling asleep again comes through the destruction of their garment this does not fall under the prohibition of wanton destruction, because it is for the person's benefit.

ומכיון שהאיסור של בל תשחית הוא אותו הגדר של נזק הגוף - מובן מזה, שכאשר הוא מאבד איזה דבר בשביל טובתו של מי שהוא [שברשותו]¹¹, גם כאשר הטובה באה מצד איבודו של הדבר - וכבנדרון דידן, שטובתו של השומר (שלא יישן עוד פעם) באה מצד איבוד כסותו - אין בזה האיסור של בל תשחית "הואיל והיא לטובתו".

From this we also learn the principle in our context: when a person destroys something for a good purpose, it actually means that the loss is beneficial. Just like fasting. Just like a diet.

The soul's benefit takes precedence over the body's pain

In the unedited transcript of this talk the Rebbe elaborates on this further:

Student's
pg. 7

We have established that the prohibition of Bal Tashchit regarding possessions is akin to the prohibition regarding a person's own body. It follows, that just as in the laws of harming the body there is a principle that if one afflicts himself "as an act of repentance," it is considered beneficial for his soul and outweighs the suffering of the body—so that it is not called destruction but, on the contrary, an act of good—the same reasoning applies to wanton destruction of possessions.

מכיוון שאומרים שהאיסור של בל תשחית בקשר לנכסים, הוא "כשם" האיסור של בל תשחית בקשר לגוף האדם, אם כן, בדיוק כפי שבדיני היזק גוף האדם ישנו כלל, שבאם האדם מתענה "בדרך תשובה", שזוהי טובה לנפשו, יש לזה משקל גבוה יותר מהצער של הגוף, ולכן זה לא נקרא השחתה, אלא אדרבה, זה נקרא ענין של טובה. באותו אופן נלמד זאת גם על בל תשחית בקשר לנכסים.

Student's
pg. 8

When the Temple officer burned the garment of a Levite in order to bring him to repentance—so that he would truly regret his past actions and, most importantly, make a genuine resolution for the future—then the benefit to the Levite's soul outweighs the damage to his

ומזה מובן, שכאשר איש הר הבית שורף את כסותו של אותו "בן לוי", כדי לוודא שהוא יחזור בתשובה, ושעל ידי זה הוא יתחרט חרטה גמורה על העבר, ועל אחת כמה וכמה, שבפשטות הוא גם יקבל על עצמו,

¹¹ הקב"ה, או על ידי סנהדרין, להיות ה"איש" וממונה עליו; אבל למנות את עצמו ל"ממונה" על יהודי שנמצא מעבר לים ולהזיקו, רח"ל, אפילו בדיבור - הרי זה היפך כל הענינים! וכאמור לעיל שלא כדאי להקדיש זמן על זה, כיון שאנן פעלי דימאמא אנן" (מהנחה בלתי מוגה).

¹¹ ראה הל' נזקי גוף ונפש שם, שזה מה ש"מותר להכות בו" כדי להדריכם" הוא דוקא כאשר "טובתם מוטלת עליו שהם ברשותי", ועד"ז הוא בנדר"ד כי "איש הר הבית" הוא "ממונה" (ושר) על כל השומרים" (רע"ב כאן. תיו"ט ועוד).
* וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א: אמנם, במה דברים אמורים כשנתמנה על ידי

property. If the benefit of the soul of the person who fasts for repentance outweighs the physical harm caused to the body, it is certainly true in our case.

קבלה טובה על להבא, אזי טובת הנפש של הבן לוי, מקבלת משקל גבוה יותר מההיזק של נכסיו, במכל שכן מכך, שטובת הנפש של המתענה, חשובה יותר מהיזק גופו! **

משיחת ערב ר"ח מנחם-אב

תו"מ ה'תשל"ו ח"ד ע' 102.

(לקו"ש חי"ח, ע' 465)

** שני קטעים אלו, מההנחה בלתי מוגה.

C. How Could G-d Destroy the Temple?

In another talk, the Rebbe asks a similar question—this time addressed to G-d Himself.

The Prohibition Against Destroying Part of the Temple

>> The Rebbe

Student's
pg. 9

There is a clear Halachic ruling: "Whoever breaks utensils, tears clothing, or destroys a building in a destructive manner transgresses the prohibition of 'do not destroy.'"

Furthermore, in addition to this prohibition, there is a special law regarding the Temple that one must not damage any part of the Temple: "One who smashes a single stone of the altar, the sanctuary, or between the entrance hall and the altar in a destructive way receives lashes, as the verse states, "You shall tear down their altars... do not do so to the L-rd your G-d." It is certainly forbidden to destroy the Temple in its entirety, and this prohibition is even listed in the count of negative commandments by Maimonides: "Not to destroy the Temple, synagogues, or houses of study."

This raises a question: Since "G-d tells His words to Jacob, His statutes and judgments to Israel," and G-d Himself, so to speak, observes all the Mitzvot, how could He have allowed the

הלכה פסוקה היא¹²: "כל המשבר כלים וקורע בגדים והורס בנין כו' דרך השחתה עובר בלא תשחית"¹³.

יתר על כן: בנוסף לאיסור "בל תשחית", ישנו איסור מיוחד בנוגע לבית המקדש... שלא לפגום בחלק מבית המקדש: "הנותץ"¹⁴ אבן אחת מן המזבח או מכל ההיכל או מבין האולם ולמזבח דרך השחתה לוקה שנאמר¹⁵ ונתצתם את מזבחות וגו' לא תעשון כן לה' אלקיכם, ועל-אחת-כמה-וכמה שאסור להחריב את בית המקדש כולו, ודבר זה אף נמנה במנין המצוות¹⁶ להרמב"ם: "שלא לאבד בית המקדש או בתי כנסיות או בתי מדרשות".

מתעוררת השאלה¹⁷: כיון ש"מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל"¹⁸, והקב"ה מקיים כביכול את המצוות שהוא מצווה לישראל¹⁹, הכיצד²⁰ הניח הקב"ה לאומות

16. שבריש ספר היד מל"ת סה. ועד"ז – בספר המצוות מל"ת סה. ובכותרת להל' יסודות מצוה ח כתב: שלא לאבד דברים שנקרא שמו עליהם (כי מקצר ביותר בהלשון). ואכ"מ.

17. בהבא לקמן העירני חכם אחד מספר נפש חיים (לר"ח פאלאג'י) מע' הברי"ת אות יד. וש"נ.

18. תהלים קמז, יט.

19. שמור פ"ל, ט. ועד"ז – ירושלמי ר"ה פ"א ה"ג. וראה ברכות ו, א (בנוגע תפלין). ועוד.

20. ראה ב"ר פי"א, ה.

12. רמב"ם הל' מלכים פ"ו ה"י. שו"ע אדמו"ר הזקן ח"מ הל' שמירת גוף ונפש ובל תשחית סעיף יד.

13. ברמב"ם שם ממשיך "ואינו לוקה אלא... מדבריהם", וראה מל"מ שם ה"ח ("א"ה כו") דלדעת הרמב"ם – בכל דבר מלבד אילנות הוא רק מדרבנן. אבל בשו"ע אדמו"ר הזקן שם הלשון: "עובר בל"ת שנאמר לא תשחית גו". וראה אנציקלופדיה תלמודית ערך בל תשחית בתחלתו המחלוקת בזה.

14. לשון הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"א ה"ז. ובהל' יסודי התורה פ"ו ה"ז – "הסותר" ועוד שינויים. וראה צפת פענח הל' יסודות שם. ועוד. ואכ"מ.

15. ראה יב, ג-ד.

nations of the world to destroy the Temple? This is especially difficult because the destruction was executed as a Divine mission, as the prophecy states: "Behold, I will send and take... Nebuchadnezzar king of Babylon, My servant."

If the Jewish people were unworthy of the Temple, G-d could have simply buried it, just as we find regarding the Tabernacle, that "the Tent of Meeting was hidden." Even regarding the Temple itself we are told "Her gates sank into the earth," and several of the sacred Temple vessels were also buried.

Source 11 Talmud, Sotah 9a

Rav Chinana bar Pappa interpreted a verse homiletically: What is the meaning of that which is written: "Rejoice in the Lord, you righteous, praise is comely for the upright [nava tehilla]" (Psalms 33:1)? Do not read the conclusion of the verse as: Praise is comely [nava]; rather, read it as: A house [naveh] of praise. This is referring to Moses and David, whose enemies did not rule over their achievements, as they each built a naveh, a house for G-d, and this house remained in existence.

With regard to David, the citadel that housed his home and city was not destroyed, as it is written: "Her gates are sunk into the ground" (Lamentations 2:9), as the gates of Jerusalem built by David were not destroyed by enemies, but sunk into the ground and were buried there. This is also so the case with regard to Moses, as the wise said: When the first Temple was built, the Tent of Meeting was sequestered, including its boards, its clasps, its bars, its pillars, and its sockets. The Gemara asks: Where is it sequestered? Rav Chisda says that Avimi says: Beneath the tunnels of the Sanctuary.

העולם להחריב את בית המקדש, ועוד זאת, שהדבר נעשה בשליחותו יתברך, ככתוב בנבואה²¹ "הנני שולח ולקחתי גו' ואל נבוכדנאצר מלך בבל עבדי גו'!"²²

ואם מפני שלא היו ישראל ראויים לבית המקדש - הרי היה ביכולת הקב"ה לגנוז את המקדש, וכמו שמצינו בנוגע למשכן ש"נגזז אוהל מועד כו"²³, ובפרט שגם במקדש עצמו מצינו ש"טבעו בארץ שעריה"²⁴, ועל-דרך-זה נגזזו כמה מהכלים²⁴.

ואגב כך הביאו עוד מה שדרש ר' חנינא בר פפא: מהו שנאמר: "וננו צדיקים ביה" לישירים נאנה תהלה?" אל תקרי "נאנה תהלה" אלא "נה - בית - תהלה", לומר: זה משה ודוד שלא שלטו שונאיהם במעשיהם, שכנו נה לה', והנה הנה נשאר קים.

דוד - מנין שלא הרוסו זרים מעשיו - שנאמר: "טבעו בארץ שעריה", לומר שבשערי המקדש לא שלטו השונאים, אלא טבעו השערים בארץ ונטמנו בה. משה - שאמר החכם: משנבנה מקדש ראשון נגזז אוהל מועד, קרשיו, קרסיו, ובריקיו ועמודיו ואדניו. ושואלים: היכן נגזז? אומר רב חסדא אומר אבימי: תחת מחלות של היכל.

23. איכה ב, ט. איכ"ר שם (פ"ב, יג). במדבר פט"ו, יג. זהר ח"א ג, א. וראה סוטה שם ובפרש"י שם.
24. יומא נב, ב. וש"נ.

21. ירמיה כה, ט ואילך. וראה שם ז, יד (ועשיתי לבית גו'); לב, ג (הנני נותן גו').
22. סוטה ט, סע"א.
23. ירמיה כה, ט ואילך. וראה שם ז, יד (ועשיתי לבית גו'); לב, ג (הנני נותן גו').
24. ירמיה כה, ט ואילך. וראה שם ז, יד (ועשיתי לבית גו'); לב, ג (הנני נותן גו').

Source 12 Talmud, Yoma 52b

Student's
pg. 11

When the Ark was buried, along with it was buried the jar of manna that was next to it, and the flask of oil used for anointing, and Aaron's staff with its almonds and blossoms.

And who buried the Ark? Josiah, king of Judea, buried it. And what did he see that he decided to bury it? He saw that it is written: "The Lord will bring you, and your king whom you shall set over you, to a nation that you have not known" (Deuteronomy 28:36). Since he knew that the Jewish people would ultimately be exiled, he felt it was better that the Ark should not be disgraced in exile, and therefore he arose and buried it.

שנינו בברייתא: משנכנסו הארון וגזוזתו
עמו צנצנת המן שהיתה בצדו,
וצלוחית שמן המשיחה, ומקלו של
אהרן ושקדיו ופרחיה.

ומי גנזו את הארון? יאשיהו מלך
יהודה גנזו. ומה ראה שגנזו? ראה
שכתוב: "יולך ה' אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אל גוי אשר לא
ידעת", וכיון שידע שסוף ישראל
לקלות, אמר: מוטב שלא יתבזה הארון
בגלות ולכן עמד וגנזו.

Destroyed by a lion, so it will be rebuilt by a lion

To understand this, we need to read a short section from the midrash on the destruction of the Holy Temple:

Source 13 Yalkut, beginning of Jeremiah:

Student's
pg. 11

"A lion arose in the zodiac sign of Leo and destroyed Ariel. This lion refers to Nebuchadnezzar, as it is written: 'A lion arose from its thicket, in the zodiac sign of Leo, until the exile of Jerusalem in the fifth month (the month of Av), and destroyed Ariel.' Ariel refers to the city of King David (the Temple).

This was so that a lion would come in the zodiac sign of Leo and rebuild Ariel. This lion refers to G-d, as it is written: 'The lion has roared—who will not fear?' In the zodiac sign of Leo I will turn mourning into joy, and Ariel will be rebuilt. G-d will gather the exiles of Israel."

עלה אריה במזל אריה והחריב את
אריאל. עלה אריה זה נבוכדנאצר
דכתיב²⁵ עלה אריה מסבכו, במזל
אריה עד²⁶ גלות ירושלם בחדש
החמישי (חדש אב). והחריב אריאל
הוא²⁷ אריאל אריאל קרית חנה דוד
(בית המקדש).

על מנת שיבא אריה במזל אריה
ויבנה אריאל. יבא אריה – זה הקב"ה
דכתיב ביה²⁸ אריה שאג מי לא ירא.
במזל אריה – והפכתי²⁹ אבלם לששון.
ויבנה אריאל – בונה³⁰ ירושלם ה'
נדחי ישראל יבנס.

28. עמוס ג, ח.
29. ירמיה לא, יב.
30. תהלים קמז, ב.

25. ירמיה ד, ז.
26. שם א, ג.
27. ישעיה כט, א.

>> The Rebbe

Student's
pg. 12

We can explain that this is the reason for the Midrash's precisely worded statement: "A lion arose... and destroyed Ariel... so that a lion will come... and rebuild Ariel."

This emphasizes that the purpose of the destruction of the Temple was not for the sake of destruction, but rather "so that a lion will come... and rebuild Ariel." Meaning, the purpose of the destruction was to rebuild.

It is now clear that there was no violation of the prohibition against demolishing the Temple; on the contrary, "that demolition [itself] is called construction." The destruction and tearing down itself was, in essence, an act of building.

This is the reason why the Midrash repeats the phrase: "A lion arose in the zodiac sign of Leo and destroyed Ariel... so that a lion will come in the zodiac sign of Leo and rebuild Ariel." In this way it clarifies and emphasizes that the intent of the destruction is construction. So much so that the very name of the event of destruction—the force that brought it about—is identical with the name of the rebuilding of the Temple in the literal sense: "A lion will come in the zodiac sign of Leo and rebuild Ariel."

(For "the name by which something is called in the holy tongue indicates its essence.")

ויש לומר שזהו טעם ההוספה והדיוק בילקוט "עלה אריה כו' והחריב את אריאל כו' על מנת שיבא אריה כו' ויבנה אריאל" -

להדגיש, שמטרת חורבן הבית אינה לשם החורבן עצמו, אלא לשם ענין נוסף, והוא, "על מנת שיבא אריה כו' ויבנה אריאל" - "על מנת לבנות".

וממילא מובן שאין כאן איסור של ניתוץ הבית, חורבן בית המקדש, אלא להיפך³¹: "אותה נתיצה נקראת בנין"³² - החורבן והניתוץ עצמו ענינו (ושמו) הוא - בנין.

ומטעם זה חוזר בילקוט וכופל את השם: "עלה אריה במזל אריה והחריב את אריאל כו' על מנת שיבא אריה במזל אריה ויבנה אריאל" - כי בזה בא להסביר ולהדגיש, שתוכנו הפנימי של החורבן - הנתיצה - "נקרא בנין", ועד כדי כך, ש"שמו" של ענין החורבן (והגורם לו) הוא כשמו של המביא לבנין בית המקדש כפשוטו - "יבא אריה במזל אריה ויבנה אריאל"³³

(והרי "שמו אשר יקראו לו בלשון הקודש" מורה על תוכן הדבר³⁴).

משיחת ש"פ דברים תש"מ
לקוטי שיחות חלק כט, דברים-שבת חזון
(בתרגום ללשון הקודש)

בב"י לטור או"ח שם סקנ"א ד"ה כתב המרדכי. שו"ת צמח צדק שם ס"א ד"ה ויש לחקור.
33. ע"פ כל זה יומתק (בפנימיות הענינים) זה שמדרש הנ"ל הוא בילקוט ירמיה שבו מודגש יותר הנ"ל, כי "ירמיה כוליה חורבא... וישעיה כוליה נחמתא" (ב"ב יד, ב). ילקוט שמעוני ירמיה שם בתחלתו - רמז רנה).
34. שער היחוד והאמונה ספ"א.

31. ראה תשב"ץ ח"א ס"ב (הובא בשו"ת תורת חסד שם אות ד) שמביא ראיה שמותר לסתור היכל כולו בשביל לבנות, דבבא בן בוטא השיא עצה (ב"ב ד, א. וכצ"ל בתשב"ץ שם) להורדוס "למסתררה להיכל ולמבנייה". ואם נאמר שמזה הוא מקור דברי הרמב"ם (בהל' יסודות והל' ביה"ח) למ"ש "דרך השחתה" - מובן, דפירוש "דרך השחתה" הוא בכל גוני דאינו ע"מ לבנות במקומו בנין (חדש ו) יפה יותר. וראה לקמן הערה 54.
32. לשון המרדכי במגילה פ"ד סתתכ"ז, ומקשרו עם הדין דנתיצת ביהמ"ק (הובא

Key Points:

Student's
pg. 13

- In the Temple, a guard who was negligent and fell asleep on duty was punished by having their garment burned. This raises the question: isn't this a violation of Bal Tashchit?
- Some explain that this was an educational action meant to discipline the guard, similar to a person breaking vessels at home to educate their family. However, the Rebbe rejects this, since the Alter Rebbe rules that even in such a case, the prohibition of Bal Tashchit applies.
- The Rebbe answers: when the Alter Rebbe writes about the prohibition of Bal Tashchit, he explains that it is "just as one must be careful with regard to a person's body." The Alter Rebbe teaches thereby that the two prohibitions—causing bodily suffering and destroying property—share the same underlying principle.
- Accordingly, just as the Alter Rebbe rules that it is permitted to fast for repentance, even though it causes bodily suffering, because it benefits the soul and is therefore "good for the person," so too in matters of property it is permitted for the Temple official to destroy the guard's garment in order to prompt him to repent. Since this benefits his soul, it is considered for his good.
- In a similar case, the Rebbe asks: since G-d fulfills the commandments given to Israel, how could He allow the nations of the world to destroy the Temple through His agency, despite the prohibition of Bal Tashchit?
- The answer: the purpose of the destruction was not mere ruin, but preparation for a future, higher, and eternal rebuilding. Therefore, the destruction itself is part of the building process.